

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,
proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný neposkytl na jeho žádost ze dne 29. 1. 2019 (dále jen jako „žádost“) podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „InfZ“) požadované informace, a proto navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým uloží žalovanému vydat do patnácti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 29. 1. 2019 a uloží žalovanému Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Dotyčnou žádostí žalobce požadoval poskytnout 1. sdělení, zda žalovaný vyřizoval stížnost podle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na postup Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, ve věci podnětu ze dne 18. 12. 2015 týkajícího se zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“ s vraty pilnice neodpovídajícími projektové dokumentaci (dále jen jako „stížnost“), 2. sdělení, pod jakým číslem jednacím/spisovou značkou byla tato stížnost vyřizována, 3. sdělení, které úřední osoby byly pověřeny vyřizováním této stížnosti, 4. sdělení, kdy byla tato stížnost žalovanému doručena, 5. sdělení, zda byla stížnost shledána důvodnou, částečně důvodnou, nebo nedůvodnou, 6. poskytnutí písemnosti, kterou byl stěžovatel vyrozuměn o vyřízení stížnosti, (dále vše jen jako „informace“).

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že dotyčnou žádostí požadoval u žalovaného dle InfZ výše uvedenou informaci. Dále žalobce uvedl, že dne 31. 1. 2019 obdržel od žalovaného přípis z téhož dne, č. j. KUUK/17370/2019/UPS-2, který však vyžádané informace neobsahuje. Žalovaný v tomto přípisu uvedl, že posoudil podání žalobce „dle skutečného obsahu“ a dospěl k závěru, že se nejedná o žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Proti postupu žalovaného podal žalobce dne 14. 2. 2019 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ (dále jen jako „stížnost dle InfZ“). Přesto k vyřízení žádosti ani vyřízení stížnosti dle InfZ nedošlo. Podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) InfZ měl dle žalobce žalovaný o žádosti o informace rozhodnout ve lhůtě 15 dnů od jejího doručení, a to buď tak, že žádosti vyhoví, nebo že vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Lhůta k vyřízení žádosti žalovanému uplynula 13. 2. 2019, dosud ale k vyřízení nedošlo. Dále žalobce uvedl, že stížnost dle InfZ měl žalovaný předložit do 7 dnů nadřízenému orgánu (dle § 16a odst. 5 InfZ) a nadřízený orgán o stížnosti dle InfZ rozhodnout do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena (dle § 16a odst. 8 InfZ). Dle žaloby nejpozději do 8. 3. 2019 mělo dojít k vyřízení stížnosti dle InfZ, dosud se tak ovšem nestalo. Dle žaloby tak došlo ke zkrácení žalobce na jeho veřejném subjektivním právu na informace nečinností žalovaného, resp. i nečinností nadřízeného orgánu při rozhodování o stížnosti dle InfZ, když žalovaný je dle § 2 odst. 1 InfZ jakožto orgán územního samosprávného celku povinným subjektem podle InfZ. Žalobce dle žaloby vyčerpal prostředky k ochraně před nečinností, když podal neúspěšně stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Dle žaloby se tak musí žalobce domáhat ochrany před nečinností při vyřizování vlastní žádosti o poskytování informací dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ans 15/2009-56.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žaloba je podle něj nedůvodná, když podle žalovaného zástupce žalobce ve věci „Pila Kovářská“ podává stížnosti a podněty za sebe či za žalobce či Mgr. S. W. a obsah všech podání je mu znám. Žalovaný uvedl, že žádost žalobce o informace prvotně nevyhodnotil jako žádost o poskytnutí informace. Žalovaný proto pouze žalobci sdělením ze dne 31. 1. 2019, č. j. KUUK/17370/2019/UPS-2, zrekapituloval postup vyřízení jednotlivých jiných podání ve věci „výměny vrat Pila Kovářská“ (včetně žádosti o opatření proti nečinnosti ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. 662/UPS/2017) s tím, že i z tohoto sdělení dle žalovaného plyne, že žalovaný žádnou stížnost ve věci „výměny vrat Pila Kovářská“ dle § 175 odst. 1 správního řádu, která je předmětem žádosti o informace, nevyřizoval. Dle žalovaného následně podal žalobce stížnost dle InfZ dne 14. 2. 2019 s tím, že o této Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stížnosti rozhodl nadřízený orgán, tj. Ministerstvo pro místní rozvoj, tak, že žalovaný je povinen žádost o informace vyřídit. Žalovaný následně sdělením ze dne 3. 4. 2019, č. j. KUUK/45699/2019/UPS-7, odpověděl žalobci, že žalovaný stížnost dle žádosti o informace nevyřizoval. Proto dle žalovaného není žalovaný nečinný, když na žádost o informaci odpověděl a tuto žádost na základě příkazu nadřízeného orgánu dne 3. 4. 2019 vyřídil. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Replika žalobce

4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného zrekapituloval skutečnosti uvedené v žalobě a dále doplnil, že mu dne 28. 3. 2019 došlo rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 26. 3. 2019, že žalovaný je povinen žádost o informaci vyřídit do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí, a dále potvrdil, že dne 3. 4. 2019 obdržel sdělení žalovaného, které však obsahuje pouze sdělení o tom, že stížnost dle podnětu z 18. 12. 2015 dle § 175 odst. 1 správního řádu nevyřizoval. Dle žalobce není ve věci relevantní, zda je zástupci žalobce znám obsahy všech podání ve věci „Pila Kovářská“, nic to nemění na povinnosti žalovaného žádost o informaci vyřídit. Dle žalobce pak žalovaný svým sdělením odpověděl pouze na první otázku žádosti o informace, předmět žádosti tak nebyl vyčerpán, ostatní informace z poskytnuté informace nevyplývají a nebyly poskytnuty, žalobce si je nemůže dovodit. Žalovaný další informace mohl mít, resp. měl rozhodnout o odmítnutí takové žádosti, což však neučinil. Žalovaný tak zůstává s vyřízením žádosti o informace nečinný.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem vyjádřili souhlas.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

8. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že *potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.* Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Dle soudu tyto závěry platí tím spíše za situace, kdy žalobce jako oprávněná osoba využije prostředky ochrany proti nečinnosti a navíc je s vyřízením těchto prostředků úspěšný, přesto případně nedojde k rozhodnutí o věci samé, resp. o celé věci.
9. Soud k otázce pasivní legitimace odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že: *„Označení žalovaného v žalobě na ochranu proti nečinnosti je v dispozici žalobce, přičemž soud je tímto označením vázán. Soud např. nezkoumá, zda pravomoc vydat rozhodnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím má jiný správní orgán.“*
10. Z uvedeného plyne, že žalobce vyčerpal prostředky proti nečinnosti žalovaného, jimiž byla stížnost dle InfZ, avšak jejich užití nevedlo dle žalobce k vyřízení žádosti, neboť žalovaný žádost o informaci řádně nevyřídil, ani nerozhodl o odmítnutí žádosti o informace. V takovém případě má žalobce možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, tj. žalovaného, aby mu bylo uloženo o žádosti rozhodnout, což žalobce učinil. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
11. Po vyhodnocení skutkového a právního stavu však dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 29. 1. 2019 podal žalovanému žádost o informace dle InfZ (žalovanému byla elektronicky doručena téhož dne a zaevidována pod JID 19834/2019), ve které požádal o sdělení informace ohledně vyřízení stížnosti na postup stavebního úřadu Vejprty dle § 175 odst. 1 správního řádu ve věci vrat stavby „Pila Kovářská“ tak, jak jsou uvedeny v žalobě a nastíněny výše (žádost obsahovala celkem šest otázek). Dle obsahu spisu se podání ze dne 18. 12. 2015 týkalo správního řízení ve věci zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“, a to v souvislosti s použitím nové výplně vrat předmětné stavby a jejím obsahem byl podnět stavebnímu úřadu Vejprty k prošetření, zda nedochází v této souvislosti k porušení zákona. Žádost o informace byla žalovaným téhož dne zaevidována pod JID 19834/2019. Žalovaný sdělením ze dne 31. 1. 2019, č. j. KUUK/17370/2019/UPS-2, zaslaným právnímu zástupci žalobce, sdělil, že podání žalobce, označené jako žádost o informace ze dne 29. 1. 2019, posoudil dle obsahu a dospěl k závěru, že se nejedná o žádost o informace dle InfZ. Žalovaný v tomto sdělení uvedl, že od žalobce, jeho právního zástupce či Mgr. S. W. obdržel množství stížností ve věci vrat Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stavby „Pila Kovářská“ z období roku 2017 a 2018 s tím, že nečinnost Městského úřadu Vejprty v této věci nikdy neshledal a ztotožnil se se závěrem Městského úřadu Vejprty, že výměna vrat stavby „Pila Kovářská“ není stavební úpravou s tím, že ani Ministerstvo pro místní rozvoj pochybení žalovaného neshledalo, a věc tak považuje za vyřízenou. Žalobce následně podal dne 14. 2. 2019 stížnost na postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, ve které uvedl, že sdělení žalovaného ze dne 31. 1. 2019 vyžádané informace neobsahuje. Stížnost byla doručena nadřízenému orgánu dne 11. 3. 2019.

13. Z rozhodnutí nadřízeného orgánu, tj. Ministerstva pro místní rozvoj, ze dne 26. 3. 2019, č. j. MMR-16707/2019-83/789, plyne, že o této stížnosti rozhodl tak, že žalovanému přikázal, aby žádost o informace vyřídil do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že lhůta pro poskytnutí informace skončila dne 13. 2. 2019 s tím, že sdělení žalovaného ze dne 31. 1. 2019 nelze považovat za poskytnutí informace dle žádosti o informace, tj. informace nebyla žalobci v zákonem stanovené lhůtě poskytnuta s tím, že pokud žalovaný odkázal na jiná opatření, nebyla tím dotčena jeho povinnost vyřídit žádost o informace způsobem upraveným v InfZ, a žádost o informace tak nebyla žalovaným vyřízena. Rozhodnutí bylo žalovanému doručeno dne 1. 4. 2019. Následně sdělil žalovaný žalobci sdělením ze dne 3. 4. 2019, č. j. KUUK/45699/2019/UPS-7, JID 57780/2019/KUUK, že žalobci dle jeho žádosti o informace ze dne 29. 1. 2019 sděluje, že žádnou stížnost, popsanou žalovaným ve sdělení shodně dle bodu 1. žádosti informace, žalovaný nevyřizoval.
14. Předmětem přezkumu soudem je tak v dané věci to, zda žalovaný má povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 29. 1. 2019, neboť dle žalobce žalovaný dosud o žádosti věcně nerozhodl, tj. informaci neposkytl ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podanou žalobou na ochranu proti nečinnosti tak žalobce brojí proti způsobu, jakým byla žalovaným vyřízena jeho žádost o poskytnutí informace dle InfZ.
15. V nyní projednávané věci je tak stěžejní otázkou, zda žalovaný žádost o informace vyřídil sdělením ze dne 3. 4. 2019, tedy řádným poskytnutím informace, byť dodatečně po podání žaloby, či zda je nadále s jejím vyřízením nečinný.
16. Podle § 14 odst. 2, 3 InfZ pak platí, že ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa. Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud elektronické adresy podatelny nejsou zveřejněny, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu.
17. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ pak platí, že v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, povinný subjekt žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.
18. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhová, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
20. Podle § 16a odst. 1 InfZ pak platí, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, dále b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
21. Dle § 175 odst. 1, 4 správního řádu platí, že dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Stížnost se podle tohoto zákona podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.
22. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
23. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
24. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
25. Žadostí o informace ze dne 29. 1. 2019 se žalobce domáhal poskytnutí informace, zda žalovaný vyřizoval stížnost na postup stavebního úřadu Vejprty ve věci vrat stavby „Pila Kovářská“, včetně sdělení spisové značky, pod kterou věc byla vyřizována, osoby, která stížnost vyřizovala, sdělení, kdy byla stížnost úřadu doručena, zda byla shledána důvodnou, či nedůvodnou, a dále i poskytnutí vyrozumění o vyřízení stížnosti.
26. Soud konstatuje, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný, je otázkou důvodnosti žaloby, tedy součástí rozhodnutí ve věci samé. Zjistí-li tedy správní soud, že správní orgán není nečinný, žalobu zamítne, nikoliv odmítne (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164) s tím, že dále dle zákona platí, že soud v tomto řízení rozhoduje *na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí*.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žaloba není důvodná, když žalovaný na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu, tj. k datu vydání tohoto rozsudku, není s vyřízením žádosti o informace nečinný.
28. Soud konstatuje, že povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace byl žalovaný [§ 2 odst. 1 InfZ], ostatně nedostatek své působnosti k vyřízení žádosti o informace žalovaný ani nenamítal. Žalovaný byl povinen žádost o informaci vyřídit ve lhůtě 15 dnů od podání žádosti, tj. do 13. 2. 2019, což však neučinil. Za vyřízení žádosti o informace pak není možné považovat sdělení žalovaného ze dne 31. 1. 2019, č. j. KUUK/17370/2019/UPS-2, kterým žalovaný pouze zrekapituloval postup vyřízení jednotlivých jiných podání zástupce žalobce či jiných osob ve věci „výměny vrat“ stavby „Pila Kovářská“, samotnou žádost o informace však nijak nevyřídil, když nesprávně dovodil, že se nejedná o žádost o informace dle InfZ. Důvodná pak není ani poznámka žalovaného, že zástupci žalobce je obsah takových jiných podání znám, když tato skutečnost se samotnou žádostí o informace v této věci nesouvisí. Žádost o informace splňovala všechny náležitosti dle § 14 odst. 2 až 3 InfZ, když ze žádosti plyne, kterému povinnému subjektu je žádost určena (tj. žalovanému), žadatel (tj. žalobce) je v žádosti řádně označen a v žádosti je i uvedeno, že se žadatel domáhá žádosti o informace dle InfZ a žádost byla řádně podána v elektronické podobě. Žalovaný tak byl povinen takovou řádnou žádost o informaci vyřídit v zákonné lhůtě, jak je výše uvedena. Pokud žalobce podal následně stížnost dle InfZ na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. a) InfZ, byl žalovaný povinen ji předložit nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu došla (§ 16a odst. 5 InfZ, tj. do 21. 2. 2019, což však učinil až dne 7. 3. 2019 s tím, že stížnost dle InfZ byla nadřízenému orgánu doručena až dne 11. 3. 2019), pokud jí sám nevyhoví, s tím, že nadřízený orgán o stížnosti dle InfZ rozhodně do 15 dnů poté, co mu byla stížnost předložena (§ 16a odst. 8 InfZ, nadřízený správní orgán rozhodl dne 26. 3. 2019). Žaloba byla soudu doručena elektronicky dne 13. 3. 2019, tj. později, než kdy měla být stížnost dle InfZ vyřízena při dodržení všech zákonných lhůt (tj. do 8. 3. 2019), tedy žaloba byla podána důvodně v době, kdy byl žalovaný ještě s vyřízením žádosti o informace nečinný. V průběhu soudního řízení však žalovaný žádost o informace, byť na základě příkazu nadřízeného orgánu (Ministerstva pro místní rozvoj), sdělením ze dne 3. 4. 2019 vyřídil. Následná námitka žalovaného, že již ve věci není nečinný, tak byla soudem posouzena jako důvodná, když v řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu soud postupuje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí dle § 81 odst. 1 s. ř. s. Ke dni vydání tohoto rozsudku byla žádost o informace již žalovaným vyřízena, a žalovaný tak není nečinný.
29. Pokud žalobce dále namítal, že sdělením ze dne 3. 4. 2019 žalovaný žádost o informace nevyřídil, když žalovaný předmět žádosti o informace plně nevyčerpал, protože odpověděl pouze na první otázku žádosti a ostatní informace na další otázky žalobci poskytnuty nebyly, soud uvádí, že ani tento argument žalobce neshledal důvodným. Žalovaný totiž poskytl žalobci informace, když mu poskytl odpověď na otázku pod bodem č. 1 žádosti o informace, tj. informaci, o kterou žalobce požádal, tj. zda „vyřizoval“ stížnost na stavební úřad Vejprty dle podnětu ze dne 18. 12. 2015, když ji poskytl v podobě negativního vyjádření, tj. že takovou stížnost „nevyřizoval“. S ohledem na skutečnost, že všechny další otázky žádosti o informace pod bodem č. 2 až č. 6 (sdělení spisové značky, dále úřední osoby vyřizující stížnost, sdělení, kdy stížnost byla žalovanému doručena, zda byla stížnost shledána důvodnou či nedůvodnou a poskytnutí samotné písemnosti o vyřízení stížnosti) mají přímou souvislost s otázkou pod bodem č. 1 žádosti o informace, když k těmto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bodům žádosti lze z povahy věci poskytnout informace jen v případě, že žalovaný „vyřizoval“ stížnost dle výše uvedené otázky dle bodu č. 1 žádosti o informace. Je tak zřejmé, že za dané situace, kdy žalovaný uvedenou stížnost nevyřizoval, nebylo možné žalobci poskytnout ani informace a odpovědi na otázky pod bodem č. 2 až 6 žádosti o informace. Bylo by pak přílišným formalismem, aby soud v tomto směru shledal u žalovaného pouze v nedostatku pregnantního vyjádření „nečinnost žalovaného“ ve smyslu § 81 s. ř. s., když navíc ze skutečnosti, že žalovaný předmětnou stížnost nevyřizoval, lze dle soudu také dovodit neexistence odpovědí požadovaných otázkami pod bodem č. 2 až 6 žádosti, byť to ve sdělení žalovaného ze dne 3. 4. 2019 není *expressis verbis* uvedeno. Žalovaný tak k datu vydání tohoto rozhodnutí není nečinný, když žádost žalobce o informace vyřídil a informace žalobci poskytl v dostačující míře. Námitka žalobce v tomto směru je tak nedůvodná.

30. Pokud žalobce dále namítal, že za situace, kdy žalovaný další informace dle žádosti o informace neměl, měl rozhodnout o odmítnutí žádosti o informace odůvodněným rozhodnutím, k tomu soud uvádí, že žalovaný žádost o informace vyřídil, byť dodatečně, jedním ze zákonných způsobů, když informaci žalobci poskytl, byť informaci formuloval v negativní podobě, a není tak nečinný. Ze spisu pak dále plyne, že žalovaný v rámci vyřízení žádosti o informace prozkoumal i další spisový materiál žalovaného, vztahující se k dalším jiným podáním žalobce (či dalších osob, jak jsou výše uvedeny) ve věci vrat stavby „Pila Kovářská“ a zjistil, že stížnost na stavební úřad Vejprty dle žádosti o informace nijak nevyřizoval (vyřizoval však jiná podání), nikoliv to, že by takovou informaci neměl a ani ji (její existenci) nezjistil. Pokud tedy žalobce měl za to, že vzhledem k absenci existence „vyřízení“ stížnosti na stavební úřad dle podnětu z 18. 12. 2015 měla být jeho žádost odmítnuta podle § 15 odst. 1 InfZ (resp. zčásti odmítnuta), soud se ani s tímto názorem žalobce v této věci neztotožňuje, neboť žalovaný volil řešení spočívající v poskytnutí informací, z nichž je patrné, že uvedená stížnost nebyla žalovaným nijak vyřizována. Soud konstatuje, že žalovaný se při volbě mezi možnostmi odmítnout poskytnutí informací a poskytnutím informací řídil principem, že informace se poskytují, a žalobce se tak fakticky dostal k odpovědi na svou otázku, zda stížnost na stavební úřad byla žalovaným vyřizována, včetně otázek s touto otázkou přímo souvisejících. V daném případě žalovaný stížnost na stavební úřad Vejprty na základě podnětu ze dne 18. 12. 2015 nevyřizoval a tato informace byla žalobci dodatečně poskytnuta (byť dle InfZ měla být prvotně vyřízena ve lhůtě do 13. 2. 2019 a v mezidobí do vyřízení žádosti o informace byl žalovaný nečinný), neboť odpověď na žádost o informace a všechny její otázky, včetně otázek navazujících, vyplývá z poskytnutého sdělení žalovaného ze dne 3. 4. 2019. Tímto sdělením tak žádost o informace byla žalovaným před vydáním rozsudku v této věci vyřízena.
31. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž předmětnou žalobu, kterou žalobce nevzal zpět, vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem I. rozsudku ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
32. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch (který je nutné posuzovat podle jeho výsledku, když žalobce ani poté, co obdržel sdělení žalovaného ze dne 3. 4. 2019, nevzal žalobu zpět a naopak na žalobě setrval, tedy žalobce byl co do výsledku v celé věci neúspěšný) a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 17. prosince 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.